॥ ३६ ॥ आश्वयुक्समये आश्वयुक् अश्वयुजी पौर्णमासी यत्र मासे तस्मिन्नाश्विने मासि पौर्णमास्यामिंद्रध्वजोत्सवांते उद्धूतउत्क्षिप्तइंद्रध्वजोयथा भूमौ पपात ॥ तद्वद्वालीयीष्मांते पतितइत्यर्थः ॥ अतएव सुग्रीवाभिषेकसमये श्रावणोमासोधुनावर्ततइतिवचने नविरोधः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ उक्तमुपसंहरति ॥ नरोत्तमइति ॥ मुखतः मुख

ततस्तेनमहातेजावीर्ययुक्तःकपीश्वरः॥ वेगेनाभिहतोवालीनिपपातमहीतले॥ ३६॥ इंद्रध्वजइवोद्धूतःपौर्णमास्यांमहीतले॥ आश्वयुक्समयेमासिगतसत्वोविचेतनः॥ ३७॥ बाष्पसंरुद्धकंठस्तुवालीचार्तस्वरःशनैः॥ ३८॥ नरोत्तमःकालइवांतकोपमंशरोत्तमंकांचनरूपभासितं॥ ससर्जदीप्तंतममित्रमर्दनंसधूममग्निंमुखतोयथाहरः॥ ३९॥ अथोक्षितःशोणिततोयविस्रवैःप्रपुष्पिताशोकइवाचलोद्धतः॥ विचेतनोवासवसूनुराहवेप्रभ्रंशितेंद्रध्वजवत्क्षितिंगतः॥ ४०॥ इत्यार्षे० वा० कि० षोडशः सर्गः॥ १६॥ ॥ ७॥

ततःशरेणाभिहतोरामेणरणकर्कशः॥ पपातसहसावालीनिकृत्तइवपादपः॥ १॥ सभूमौन्यस्तसर्वांगस्तप्तकांचनभूषणः॥ अपतद्देवराजस्यमुक्तरश्मिरिवध्वजः॥ २॥ अस्मिन्निपतितेभूमौहर्यृक्षाणांगणेश्वरे॥ नष्टचंद्रमिवव्योमनव्यराजतमेदिनी॥ ३॥ भूमौनिपतितस्यापितस्यदेहंमहात्मनः॥ नश्रीर्जहातिनप्राणानतेजोनपराक्रमः॥ ४॥ शक्रदत्तावरामालाकांचनीरत्नभूषिता॥ दधारहरिमुख्यस्यप्राणांस्तेजःश्रियंचसा॥ ५॥ सतयामालयावीरोहैमयाहरियूथपः॥ संध्यानुगतपर्यंतःपयोधरइवाभवत्॥ ६॥ तस्यमालाचदेहश्चमर्मघातीचयःशरः॥ त्रिधेवरचितालक्ष्मीःपतितस्यापिशोभते॥ ७॥ स्थललाटनेत्रेणेत्यर्थः ॥ ३९॥ शोणिततोयस्य विस्रवैः स्रुतिभिः प्रभ्रंशितउत्सवांते पातितः ॥ ४० ॥ इतिरामाभि० कि० षोडशःसर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति ॥ १ ॥ मुक्तरश्मिः मुक्तरथरज्जुबंधनः ॥ २ ॥ मेदिनी तद्राज्यभूमिः ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्राणाद्यहाने कारणमाह ॥ शक्रेति ॥ ५ ॥ हैमया हैम्या संध्यया संध्यारागेणानुगतः पर्यंतोयस्य॥पयोधरसाम्यंतु वालिदेहस्य ॥६ ॥ त्रिधारचितेव त्रिधाविभक्तेव माला देहशररूपा लक्ष्मीरितियावत् ॥ ७ ॥